

ת"פ 41640/03/20 - מדינת ישראל נגד מחמד רמדאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41640-03-20 מדינת ישראל נ' רמד'אן(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד רמדאן (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של גניבת רכב בצוותא חדא, לפחי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין"), הסעת תושב זר השוהה שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952, והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא חדש, לפי סעיף 413 ז לחוק העונשין. סוכם בין הצדדים כי הטעון לעונש יהיה חופשי.
2. על פי הנתען בכתב האישום, ביום 12.3.20 בשעות אחר הצהריים, התקשר עמאד לולו (להלן: "עמאד") שהינו תושב האזור ללא אישורי כניסה לישראל אל הנאשם וזאת במטרה לתאם עמו גניבת רכב בתוך שטחי מדינת ישראל. עמאד והנאשם קבעו כי בשעה 18:30 לערך יגיע הנאשם באמצעות רכבו לצומת עטרות בסמוך ליציאה מירושלים, ימתין לו ולאדם נוסף- זכריא חסונה (להלן: "זכריא") שאף הוא תושב האזור וללא אישורי כניסה לישראל. סוכם כי השניים יחצו את חומת גדר ההפרדה, הנאשם יאסוף אותם, והם ייסעו יחד לצורך ביצוע גניבה של רכב מסוג "קיה".
3. בשעה 18:30 לערך הגיע הנאשם באמצעות רכבו מסוג "הונדה" בצבע כחול לז 74-816-67 (להלן: "הרכב") לצומת עטרות, ואסף את השניים בהתאם לסיכום המוקדם. עמאד וזכריא נכנסו לרכב כשהם מצוידים בתיק גב ובו מספר רב של מכשירי פריצה, ביניהם: מברגים, מפתחות שוודים, מחשבי רכב וכפפות. בשלב זה החלו השלושה בנסיעה במטרה לאתר רכב מסוג "קיה על מנת לגנוב אותו, תוך שהם נוסעים בין היתר בשכונה מלחה בירושלים ובמקומות נוספים.
4. בהמשך הגיעו לרחוב שמריהו ליון 12 בירושלים שם הבחינו ברכב מסוג "קיה" לז 31-652-85 השייך למר אהרון זרח ברודנר. באותן הנסיבות, עימאד וזכריא יצאו מהרכב ניגשו לעבר רכב הקיה, פרצו אותו בדרך שאינה ידועה למאשימה, ונכנסו לרכב. בתוך הרכב, עשו השניים שימוש בחלק ממכשירי הפריצה

שברשותם- ובניהם מברג- זאת על מנת לפרק את חובק ההגנה ולשבור את המתנע. לאחר מכן פירקו את צמות המחשב וחיברו אותו לאחד ממחשבי הרכב בהם הצטיידו, כך התניעו את רכב הקיה. אז גנבו את רכב הקיה תוך שעמאד נוהג וזכריא לצדו, ותוך שהם מותירים מאחור את התיק ובו מכשירי הפריצה. לפניהם נסע הנאשם ברכב והוביל אותם לעבר שכונת בית חנינא בירושלים.

5. במהלך הנסיעה הבחין זכריא כי ברכב הקיה מותקנת מצלמה המתעדת את מעשיהם. זכריא פירק את המצלמה ממקומה ולקח אותה בכליו. בתוך בית חנינא החנו עמאד וזכריא את רכב הקיה בנקודה בה היה אמור אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לקבלו ולהעבירו לשטחי האזור, זאת תוך שהם מותירים את רכב הקיה מונע. לאחר מכן שבו עמאד וזכריא לרכב עם המצלמה ויחד עם הנאשם נסעו לתחנת דלק סמוכה שם נעצרו על ידי כוח שיטור.

ראיות ההגנה לעונש:

6. הודעת הנאשם מיום 17.3.2020 שעה 09:22.

ראיות המאשימה לעונש:

7. רישום פלילי: לנאשם 2 הרשעות קודמות מהשנים 2015, 2019 בעבירות של סחר בסם מסוכן ותקיפה בגינם נדון לשתי תקופות מאסר של 12 חודשים כל אחת.

תמצית טיעוני הצדדים:

8. המאשימה בטיעוניה ציינה כי הנאשם יליד 1981 ולחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים בגין ריצה תקופת מאסר כוללת למשך 24 חודשים. בהקשר זה ציינה כי את העבירות בתיק דנן ביצע הנאשם כ-4 חודשים לאחר שחרורו מהמאסר. הוסף, כי הנסיבות המחמירות באות לידי ביטוי בתכנון המוקדם ובקשר שנוצר עם המעורבים לצורך ביצוע העבירות. בנוסף נטען, כי חלקו של הנאשם הינו מרכזי בכך שהוא פתח עבורם את הציר והוביל אותם בנסיעה לאחר גניבת כלי הרכב. בהתייחס לעבירת השב"ח צוין כי במעשיו פגע הנאשם בערכים הנוגעים בזכותה של המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה ובערכים הנוגעים בביטחון המדינה. לזכות הנאשם נטען כי הודה ובכך חסך זמן שיפוטי. בהתייחס לעבירות הקשורות בגניבת הרכב ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה החל מ-14 חודשי מאסר ועד 24 חודשים, וביחס לעבירת השב"ח מתחם המתחיל מ-3 חודשי מאסר ועד 15 חודשים, לצד ענישה נלווית. את עונשו של הנאשם ביקשה לקבוע באמצעו של המתחם, זאת לצד מע"ת, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה.

9. הסנגור ציין בטיעונו כי לאין לחובת הנאשם עבירות רכוש קודמות. הסנגור ביקש להתחשב בכך שבמסגרת חקירתו שיתף הנאשם פעולה, ובכך הביא להפלתם של המעורבים הנוספים בביצוע העבירות. הסנגור חלק על מתחמי הענישה שהוצעו על ידי המאשימה, וציין כי בעבירות הרכב מתחם הענישה נע על הציר שבין 6 חודשי מאסר ועד 18-20 חודשים לצד ענישה נלווית. את עונשו של הנאשם ביקש לקבוע בתחתית המתחם משום הטעמים עליהם עמד, בהם: העדר עבר רלבנטי, הודאה, שיתוף פעולה עם הליכי חקירה ונסיבות האירוע, בהן הוא אינו מעורב בעבירת ההתפרצות, אלא בהסעתם של השוהים לצורך ביצוע העבירות, ובהובלתם לאחר מכן.

דין: מתחם העונש ההולם:

10. המדובר באירוע אחד על כן יש לקבוע מתחם עונש הולם לאירוע כולו וזאת בהתאם לסעיף 40(א) לחוק העונשין.
11. הערך המוגן בבסיס עבירות הקשורות ברכב, נועד להגן על קורבן העבירה הנפגע כלכלית מהמעשה ונפגעת תחושת ביטחונו האישי, וכן הגנה על הציבור הרחב מפני השלכות המעשה כלפי מבוטחים הנאלצים לשלם פרמיות גבוהות בשל ריבוי עבירות מסוג זה.
12. בחינת נסיבות ביצוע העבירות במקרה דנן, מלמדת כי עסקינן בעבירות הכוללות תכנון מוקדם, שבוצעו תוך כדי שיתוף פעולה בין הנאשם לתושבי השטחים, כאשר חלקו של הנאשם בקידום הפעולה העבריינית הינו מרכזי. הנאשם הוא שאסף והכניס את תושבי האזור לתחומי מדינת ישראל שלא כדין לצורך ביצוע העבירות, זאת כאשר תושבי האזור מצוידים בכלי פריצה וכפפות. בשלב הבא הסיעם הנאשם לשכונת "מלחה" ושכונות נוספות בירושלים במטרה לאתר רכב מסוג "קיה" על מנת לגנוב אותו. לאחר שנמצא הרכב המתאים, נכנסו הפורצים לרכב הקיה, ובעזרת חלק מכלי הפריצה שברשותם פירקו את חובק ההגה ושברו את המתנע. בהמשך, פירקו את צמות המחשב וחיברו אותו למחשב רכבו של הנאשם, זאת במטרה להתניעו. לאחר שהרכב הונע, הובילם הנאשם אל מחוץ לשכונה, אל עבר שכונת בית חנינא, לנקודה שסוכמה מראש, בה היה הרכב הגנוב אמור להיות מועבר לשטחי האזור על ידי אדם נוסף שזהותו אינו ידועה.
13. בחינת מדיניות הענישה המעלה כיבאופן כללי בעבירה של גניבת רכב אושרו מתחמי ענישה החל ממאסר למשך 8 חודשים ועד 20 חודשים זאת לצד ענישה נלווית.
- (ראו: ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14), ע"פ 2333/13 סאלם נגד מדינת ישראל (3.8.14), עפ"ג (י-ם) 42278-02-15 אלמן גלילוב נגד מדינת ישראל (7.6.15), עפ"ג 18428-04-14 מועתסם עליאן נגד מדינת ישראל (12.5.14), עפ"ג 57089-03-14 עודי מחפוז נגד מדינת ישראל (2.7.14)).
14. הערך המוגן בעבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי נוגעת בשמירת המדינה על גבולותיה ובהגנה על שלום הציבור ובטחונו. עוצמת הפגיעה בערך המוגן במקרה דנן הינה גבוהה, זאת נוכח העובדה כי הנאשם הסיע ברכבו שני תושבים זרים- שוהים שלא כדין- ממחסום עטרות לתחומי מדינת ישראל, וזאת לצורך ביצוע של העבירות. מדיניות הענישה בנוגע לעבירות אלו, בנסיבות דומות הינה להטלת עונשי מאסר בפועל.
- (ראו: רע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 12-16 (12.2.2006), עפ"ג (י-ם) 4414-11-13 שוויקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.2.2014)).
15. בהקשר זה יש לציין, כי פסק הדין שהוגש מטעם המאשימה שונה מהמקרה שבפנינו, שכן מלבד עבירה של גניבת רכב, יוחסו לנאשם גם עבירות של הכשלת שוטר ונהיגה פזיזה ורשלנית. באותו מקרה קיבל בית המשפט את עמדת המאשימה לכך שמתחם העונש ההולם ביחס לכלל העבירות הינו החל מ-15 חודשים ועד 30 חודשים. ראו: ת"פ 21714-09-13 (מחוזי י-ם) מדינת ישראל נגד ענאד אבו קיעאן (23.2.14).
16. פסקי הדין אליהם הפנתה ההגנה מבססים לטעמי את האמור בסעיף 13 לעיל.

ת"פ 2335-09-17 (שלום ראשל"צ) מדינת ישראל נגד אחמד סעדי (18.9.19)- נקבע מתחם אחד שבין 16 חודשי מאסר ועד 28 חודשי מאסר, ביחס לחמש עבירות של גניבת רכב, שתי עבירות של קשירת קשר והסעת שב"ח. על הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, ועומדת לזכותו המלצה חיובית מטעם שירות המבחן, הוטלו 18 חודשי מאסר ועונשים נוספים.

ת"פ 32817-09-17 (שלום רחובות) מדינת ישראל נגד סעד אלדין אלטורי (30.12.19)- נקבע מתחם ענישה ביחס לעבירת גניבת הרכב לבדה, החל מ-6 חודשים ועד 20 חודשים. נוכח חלקו של הנאשם בביצוע העבירות, הקל בית המשפט את קביעת המתחם בעניינו, וגזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודת שירות, בין היתר נוכח המלצה חיובית מאת שירות המבחן והליך טיפולי מוצלח בו נטל הנאשם חלק.

ת"פ 33048-11-18 (שלום ירושלים) מדינת ישראל נגד וליד חסונה (19.2.20)- נדון עניינו של נאשם צעיר נעדר עבר פלילי בגין ביצוע עבירה של גניבת רכב ללא עבירות נלוות. נקבע מתחם שבין 6 חודשים ועד 18 חודשים, ועל הנאשם הוטלו 6 חודשי מע"ש וענישה נוספת.

ת"פ 37073-02-20 מדינת ישראל נגד נעאמן זגל (6.4.20)- קבעתי מתחם ענישה החל משבעה חודשי מאסר ועד 20 חודשים, ואת הנאשם דנתי למאסר למשך 16 חודשים כולל הפעלת מאסרים מותנים. אציין, כי באותו מקרה, ובשונה מעניינו, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה שונה. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם לא נטל חלק בהתפרצות לרכב או גניבת הרכב, אלא בהסעתו למחסום קלדניה תמורת סך של 800 ₪.

17. בנסיבות אלו סבורני כי מתחם העונש ההולם ביחס לאירוע דנן, גבוה יותר מהמתחם שהוזכר לעיל (סעיף 13), ועליו לבטא את מסכת העובדות שבכתב-האישום המתוקן, בנסיבות בהן לעבירת הסעת השב"ח קשר הדוק לביצוע עבירות הקשורות ברכב. בהתחשב בכך, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל מ-10 חודשי מאסר ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 39 רווק. הנאשם נטל אחריות בבית המשפט על העבירות אותן ביצע, והביע חרטה על מעשיו. הנאשם שיתף פעולה בהליכי חקירה, והביא בכך להפלטתם של המעורבים הנוספים. (ראו הודעה מיום 17.3.20 החל משורה 148 ואילך). אין לחובת הנאשם עבירות רכוש קודמות, יחד עם זאת, לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות של תקיפה סתם ושני מקרים של סחר בסם מסוכן, בגין ריצה שתי תקופות מאסר למשך 12 חודשים כל אחת. בנוסף, את העבירות בתיק דנן ביצע הנאשם מספר חודשים מועט לאחר שחרורו מהמאסר האחרון.

19. באיזון בין השיקולים השונים ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו 12.3.2020.

- ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ד. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ה. קנס בסך 1500 ₪ אשר ישולם ב-3 תשלומים חודשיים החל מ- 90 יום מעת שחרורו של הנאשם מהמאסר.
- ו. פסילה למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.
- ז. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע וזאת למשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ח. ניתן צו להשמדת כלי הפריצה.

5129371 זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום

54678313

78313

ניתן היום, ב' אייר תש"פ, 26 אפריל 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם (ויעוד חזותי) ובא כוחו.